

til den danske, og jeg troer, især til den jydsk Natur, at være seig, og om man ogsaa bliver slaaet 10 Gange, saa kan det dog være, at man, naar man har Mod og Kraft til at angribe den 11te eller 12te Gang, kan vinde Seir, og jeg kan derfor ikke indsee, at dette skulde være nogen Grund til at opgive Sagen. Endvidere skal jeg tillade mig at bemærke, at nogen Forandring er der dog foregaaet med Hensyn til det Billede, som den ærede Rigsdagsmand har fremstillet; thi Trædemøllerne bruges nu for Liden ikke som i gamle Dage, men de bruges nu til at fjerne Smør med; denne Anvendelse af dem vil han især finde i Nord- og Mellem-Slesvig, og da de saaledes ikke udbringe blot Bind, men virkelig godt Smør, saa haaber jeg ogsaa, at naar Folke-thinget — for at blive ved det samme Billede — vil vedblive at fjerne Smørret i denne Sag, saa mangler der kun Saltet, hvilket jeg troer, at det høje Ministerium gjerne vil give til. Det har glædet mig, at Ministeriet ogsaa vil tage denne Sag for i det Hele (Monrad: Det foreliggende Forslag?). Ja, ved en saadan fort Oversigt maa man blande begge Dele sammen, og den ærede Rigsdagsmand vil vistnok indrømme mig, at det ikke har saa meget at betyde, om Sagen just fremmes igjennem dette Lovforslag, eller det skeer paa anden Maade, naar den blot nyder Fremme. Naar Sagen virkelig kommer til at gaae igjennem her, saa haaber jeg, at vi daade faae Salt til Smørret og godt Brød oven i Kjøbet, saa at det kan blive behageligt at spise til Frokost for V. Hrr. Godseiere.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke forlænge den Discussion, der allerede saa længe har fundet Sted; jeg har nærmest begjæret Ordet med Hensyn til en Forespørgsel fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Blitzen-Binecke), som gik ud paa at erfare, om de øvrige Ministre havde samme Mening som jeg om, hvorledes en Fæsteafsløsningslov skulde være bestaen, for at fremkomme fra Regjeringens Side. Jeg har ingen Bemyndigelse til at udtale mig om, hvorledes Regjeringen i det Hele taget er stemt i den Henseende, og det saa meget mindre, som jeg

endnu ikke har seet mig istand til at fremkomme med et endeligt og bestemt Forslag til, hvorledes en saadan Lov efter min Mening burde være; navnlig vil jeg, efter de Forhandlinger, der her have fundet Sted, nærmere tage under Overveelse, om jeg ikke kunde fyldestgjøre den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) i den af ham antydede Retning. Jeg har imidlertid allerede tidligere udtalt, at jeg med mine Colleger er enig i, at der for Dieblisset er Betæneligheder for Regjeringen ved at fremkomme med noget som helst Lovforslag angaaende dette Forhold. Jeg skal endnu kun tilføie en ganske personlig Bemærkning i Anledning af, at en af de ærede Forslagsstillere (J. A. Hansen) i sit sidste Foredrag udtalte, at jeg ikke havde været ganske consequent i mit Forhold til den foreliggende Sag, idet han navnlig henviste til, at jeg havde medunderskrevet den Comiteebetænkning, med det deri indeholdte Forslag til en motiveret Dagsorden, som var forfattet af det af Landstthinget i sin Tid nedsatte Udvalg. I denne Henseende maa jeg bemærke, hvad jeg allerede tidligere har antydet, at jeg nærmest ansaae denne Ordning af Sagen for skiftet til at kunne gjøres til Lov, naar den mødte Understøttelse fra de forskellige Parter, som den angik, men at dette ikke har været Tilfældet, og at jeg ogsaa allerede i Comiteen bemærkede, at naar Forslaget skulde blive til Lov, uden at en saadan Tilslutning fandt Sted, maatte det efter min Mening underkastes afskillige Forandringer. Den ærede Forslagsstiller har ogsaa bemærket, at jeg skulde have sagt, at mine daværende Colleger med mig vare enige i det af mig i sin Tid udarbejdede Lovudkast, men det har jeg ikke sagt; jeg sagde tvertimod, hvad jeg ogsaa haaber, Rigsdagstidenden vil udvise, at, da jeg i 1856 tiltraadte Indenrigsministeriet, confere-rede jeg med mine Colleger, og at disse da ikke udtalte sig imod den af mig fremfattede Formening om, hvorledes en Fæsteafsløsningslov kunde gives, men at der, da mit Forslag blev forelagt, var indtraadt Omstændigheder, som gjorde, at de fandt Betænelighed ved at gaae ind derpaa. — En æret Rigsdagsmand (Reinholdt Jensen) har udtalt, at man skulde